

GOMONIĆ (1) *vb impf*

inf gomonić.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Hałasować, zrzędzić: Kmiotek więcej czcić sie nie dał/ Wfzyłtek kołacz w fki by fkráiał. A gdy go chętnie pożywał/ A o inne rzeczy niedbął: Xánt z nowu począł gomonić/ Chcąc Ezopá w winę wpráwić. BierEz D2v.

ZZa